

Προφητείες του Αγίου Ανδρέα του δια Χριστόν Σαλού

Αρχές των ωδίνων

Ο Επιφάνιος συναντήθηκε κάποτε με τον όσιο και τον πήρε σπίτι του, με σκοπό να ξεκουρασθεί για μια τουλάχιστον εβδομάδα απ' τους πολλούς κόπους. Κάθησαν κάπου μόνοι τους και ο νέος άρχισε να τον ερωτά:

- Πως θα γίνει το τέλος του κόσμου; Τι είναι «αι αρχαί των ωδίνων» και πότε θα γίνουν; Από που θα καταλάβουν οι άνθρωποι ότι πλησιάζει η συντέλεια, και ποια θα είναι τα σημάδια που θα τη φανερώσουν; Ποιο τέλος θα έχει η Πόλις μας (Κωνσταντινούπολη), αυτή η νέα Ιερουσαλήμ; Τι θα γίνουν οι σεβάσμιμοι ναοί; Τι θα γίνουν οι θείοι σταυροί, οι άγιες εικόνες και τα ιερά βιβλία; Που θα ασφαλισθούν τα λείψανα των αγίων; Εξήγησέ μου, σε παρακαλώ! Ξέρω ότι για σένα και τους αγίους, που είναι όμοιοι μ' εσένα, είπε ο Θεός: «Υμίν δέδοται γνώναι τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών». Πόσο μάλιστα τα μυστήρια του κόσμου!

- Η Πόλις αυτή, αποκρίθηκε ο μακάριος, που κατέχει τα πρωτεία ανάμεσα σε πολλές άλλες πόλεις και έθνη, θα μείνει απόρθητη και ελεύθερη. Τη φυλάει η Θεοτόκος «εν τη σκέπη των πτερύγων της», και με τις πρεσβείες της θα παραμείνει άτρωτη. Πολλά έθνη θα πολιορκήσουν τα τείχη της, αλλά η δύναμής τους θα συντριβή, και θ' αναχωρήσουν ντροπιασμένα. Απ' αυτή θα πλουτίσουν πολλοί και θα απολαύσουν τα αγαθά της.

Ωστόσο κάποια προφητεία λέει ότι θα την αλώσουν οι Αγαρηνοί και θα σφάζουν με το μαχαίρι τους πλήθους λαού. Εγώ όμως πιστεύω ότι θα εισορμήσει και το ξανθό γένος, του οποίου η ονομασία αρχίζει από το δέκατο έβδομο γράμμα της αλφαβήτου (Ρ). Θα μπει λοιπόν και θα κατακόψει, και θα στρώσει τους αμαρτωλούς στο έδαφος. Αλλοίμονό του όμως από τα δύο ομογενή έθνη. Τα όπλα τους θα είναι γρήγορα σαν τον άνεμο, και καταστροφικά σαν κοφτερό δρεπάνι, που κόβει το θέρος τα γεννήματα. Τα όπλα αυτά δεν θα αναχαιτίζονται, αλλ' όμως μετά θα διαλύονται.

Ο ευσεβής βασιλιάς

- Τώρα, παιδί μου, Πως να σου διηγηθώ χωρίς δάκρια για την αρχή των ωδίνων και τη συντέλεια; Κατά τις έσχατες ημέρες θα αναδείξει ο Θεός βασιλιά κάποιο φτωχό[*]. Ο βασιλιάς αυτός θα πολιτευθεί με δικαιοσύνη, θα σταματήσει όλους τους πολέμους και θα πλουτίσει τους φτωχούς. Θα βασιλεύσει η ευτυχία όπως στην εποχή του Νώε. Οι άνθρωποι θα πλουτίσουν πολύ, θα ζουν γαλήνια και ειρηνικά, θα τρώνε, θα πίνουν, θα έρχονται σε γάμο, θα κινούνται με πολλή άνεση και θα απολαμβάνουν αμέριμνοι τα αγαθά της γης, επειδή δεν θα γίνονται πόλεμοι, θα μετατρέψουν τα σπαθιά τους σε δρεπάνια, τα βέλη σε πασσάλους, και τα δόρατα σε γεωργικά εργαλεία για να καλλιεργούν τη γη.

Αργότερα ο βασιλιάς θα στραφεί ανατολικά και θα ταπεινώσει τους Αγαρηνούς, γιατί ο Θεός είναι οργισμένος μαζί τους για τη βλάσφημη θρησκεία τους και για τη

σοδομίτικη αμαρτία που κάνουν, πολλοί βέβαια απ' αυτούς θα βαπτισθούν, θα ευαρεστήσουν στον βασιλιά και θα τιμηθούν, οι υπόλοιποι όμως θα εξοντωθούν, θα καούν ή θα θανατωθούν σκληρά.

Εκείνη την εποχή το Ιλλυρικό θα επανέλθει στο βασίλειο των Ρωμαίων, ενώ η Αίγυπτος θα συνθηκολογήσει. Ο βασιλιάς αυτός θ' απλώσει το δεξί του χέρι στα γύρω έθνη, θα ημερώσει τα ξανθά γένη και θα κατατροπώσει τους εχθρούς του. Η βασιλεία του θα διαρκέσει τριάντα δύο χρόνια. Για δώδεκα χρόνια δεν θα εισπράττει φόρους και δασμούς, θα ξαναχτίσει γκρεμισμένα θυσιαστήρια και θα ανοικοδομήσει ιερούς ναούς. Στις ημέρες του δεν θα γίνονται δίκες, αλλά ούτε θα υπάρχει άδικος και αδικημένος, τον βασιλιά αυτόν θα τον φοβηθεί όλη η γη, θα αναγκάσει τους ανθρώπους με τον φόβο να σωφρονισθούν, και θα εξοντώσει τους άρχοντες που παρανομούν.

Εκείνον τον καιρό ο Θεός θα φανερώσει στον βασιλιά όλο το χρυσάφι, όπου και αν βρίσκεται κρυμμένο. Κι αυτός θα το σκορπίσει «με το φτυάρι» σ' όλη τη χώρα του. Από τον πολύ πλούτο οι άρχοντες θα ζουν σαν βασιλιάδες και οι φτωχοί σας άρχοντες. Ο βασιλιάς αυτός θα κάνη μεγάλα κατορθώματα. Θα ξεκινήσει με πολύ ζήλο για να διώξει τους Ιουδαίους. Κανείς Ισραηλίτης δεν θα απομείνει μέσα σ' αυτή την Πόλη. Δεν θα ακούγονται γλέντια με λύρες, κιθάρες και άσεμνα τραγούδια. Δεν θα γίνεται τίποτα αισχρό, γιατί θα μισήσει και θα εξολοθρεύσει «εκ πόλεως Κυρίου πάντας τους εργαζομένους την ανομίαν» (Ψαλμ. Ρ').

Θα επικρατήσει τότε μεγάλη χαρά και αγαλίας. Η γη και η θάλασσα θα δίνουν πλούσια τα αγαθά τους. Η ζωή θα κυλά γαλήνια και ειρηνικά, και οι άνθρωποι θα ευφραίνονται όπως τον καιρό του Νώε, μέχρις ότου ήρθε ο κατακλυσμός.

Ο χιλιάρχος Αράν

- Μετά την βασιλεία αυτή θ' αρχίσουν οι συμφορές. Θα έρθει σ' αυτήν την Πόλη ο υιός της απώλειας, ο χιλιάρχος Αράν και θα βασιλεύσει τρία χρόνια και έξι μήνες. Θα αναγκάσει μάλιστα τους ανθρώπους να κάνουν τέτοια παρανομία, που όμοιά της ούτε έγινε ποτέ, αφότου δημιουργήθηκε ο κόσμος, ούτε θα ξαναγίνει. Θα διατάξει δηλαδή και θα νομοθετήσει, ώστε να συνέρχονται, θέλοντας και μη, πατέρας με κόρη, γιος με μητέρα, αδελφός με αδελφή. Κι όποιος θα αντιστέκεται ή θα αντιμιλά, θα θανατώνεται. Εκείνος όμως που θα πεθάνει μ' αυτόν τον τρόπο, θα καταταγεί την ημέρα της κρίσεως μαζί με τον Ιωάννη τον Πρόδρομο.

Ο βασιλιάς αυτός θα διατάξει να συζευχθούν οι μοναχοί με τις μοναχές, καθώς επίσης και οι ιερείς. Έτσι η παρανομία της μίξεως θα γίνει χειρότερη από του φόνου. Ο ίδιος θα πορνεύσει με την μητέρα του και την κόρη του. Αφού λοιπόν θα γίνει νόμος η ακολασία, όλοι οι άσωτοι θα κάνουν όργια με τις αδελφές τους. Η δυσωδία της αιμομιξίας θ' ανέβει στον ουρανό, και ο Κύριος θα οργισθεί υπερβολικά με ολόκληρη την οικουμένη. Θα δώσει τότε διαταγή και θ' αρχίσουν να πέφτουν οι αστραπές και οι βροντές με ασυγκράτητο θυμό σ' όλη τη γη. Πολλές πόλεις θα καούν. Οι άνθρωποι θα παραλύσουν από τον φοβερό κρότο των βροντών και θα πεθάνουν με κακό θάνατο, ενώ άλλοι θα καούν από τις αστραπές.

Αλλοίμονο τότε στη γη, γιατί πλησιάζει η φοβερή απειλή και η οργή του Παντοκράτορος! Θα γίνει λιμός, και οι άνθρωποι θα πεθαίνουν σωρηδόν από την πείνα. Θα επακολουθήσει δυνατός σεισμός και θα πέσει κάθε οικοδόμημα. Πολλοί εργάτες της ανομίας θα βρουν κακό τέλος χωμένοι μέσα στα ερείπια.

Ο ήλιος θα γίνει μαύρος και σκοτεινός, ενώ η σελήνη σαν αίμα, εξ αιτίας των ανθρώπων που εξομοιώθηκαν με τους χοίρους. Τ' αστέρια θα πέσουν στη γη. Κάθε βουνό και νησί θα μετακινηθεί από την βία του σεισμού και της απειλής. Οι ιερείς του Θεού, μαζί με όσους εναρέτους και εγκρατείς θα έχουν απομείνει, θα καταφύγουν στα βουνά και στα σπήλαια.

Τότε λοιπόν θα παταχθεί ο άνομος βασιλιάς και θα εξορισθεί στο σκότος το εξώτερο. Όσοι θα κατοικούν στην πρεσβυτέρα Ρώμη, στην Αρσενόη, στη Στρόβυλο, στην Αρμενόπετρα ή στην Καρυόπολη θα είναι μακάριοι. Σ' αυτές τις πόλεις οι άνθρωποι θα ζήσουν ειρηνικά. Στις άλλες όμως θα γίνουν πόλεμοι και ταραχές, καθώς είναι γραμμένο: «Μελλήσεται ακούειν πολέμους και ακοάς πολέμων» (πρβλ. Μαρκ. Ιγ' 7) και τα ακόλουθα.

Ο ειδωλολάτρης βασιλιάς

- Έπειτα στην Πόλη αυτή θ' ανέβει άλλος βασιλιάς. Θα είναι βλοσυρός και μαύρος, αρνητής του Θεού και των αγίων. Θα μελετήσει βιβλία των Ελλήνων, θα ασπασθεί τη θρησκεία τους, και θα πολεμήσει τους αγίους και την Εκκλησία του Χριστού. Αφού περάσουν οι πρώτες ημέρες της βασιλείας του, θα κάψει όλα τα ιερά σκεύη και θα ονομάσει «φούρκα» τον Σταυρό. Θα διαλύσει επίσης το ιερατείο και θα σφάζει τον μισό πληθυσμό στους δημοσίους δρόμους.

Εκείνες τις ημέρες θα στραφούν οι γονείς εναντίον των παιδιών, τα παιδιά εναντίον των γονέων και θα θανατωθούν μεταξύ τους. Ο αδελφός θα παραδώσει σε θάνατο τον αδελφό, και ο φίλος τον φίλο. Πολλοί, που θα ομολογήσουν ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Θεός και «βασιλεύς των απάντων», θα λάβουν το στεφάνι του μαρτυρίου.

Ο βασιλιάς αυτός θα μεταφέρει τους κατοίκους από τα νησιά στην περιοχή της Θράκης, της Μακεδονίας και του Στρυμόνος, οπότε τα νησιά θα ερημώσουν. Στον ουρανό θα γίνουν κτύποι φοβεροί, στην γη μεγάλοι σεισμοί και κατεδαφίσεις πόλεων. Τα έθνη και τα βασίλεια θα ξεσηκωθούν το ένα εναντίον του άλλου. Θα γίνει μεγάλος χαλασμός επάνω στην γη, και οι άνθρωποι θα πέσουν σε θλίψη και στεναχώρια.

Την ίδια εποχή θα φανεί φωτιά στον ουρανό σαν από πυρωμένα κάρβουνα, που θα επισκιάσει απειλητικά με την ταχύτητα της αστραπής ολόκληρη τη γη. Τέτοια σύγχυσις θα επικρατήσει στον αέρα, ώστε το ένα πτηνό θα πέφτει πάνω στο άλλο. Η γη θα γεμίσει φίδια που θα δαγκώνουν τους αμετανόητους αμαρτωλούς. Και όλα αυτά θα είναι η αρχή των «ωδίνων».

Ο τελευταίος βασιλιάς των Ρωμαίων

- Όταν πεθάνει ο ασεβής βασιλιάς θα έρθει κάποιος απ' την Αιθιοπία, από το πρώτο «κέρας», και θα βασιλεύσει, καθώς λένε, δώδεκα χρόνια. Η βασιλεία του θα είναι

ειρηνική. Θα ανοικοδομήσει τους ιερούς ναούς που κατεδάφισαν οι προκάτοχοί του και θα επαναφέρει τους ανθρώπους στα νησιά τους. Για την καλοσύνη του θα τον αγαπήσει ο Θεός και όλος ο λαός. Όσο θα βασιλεύει, θα επικρατεί χαρά και αγαλίασσις σε όλο τον κόσμο.

Μετά απ' αυτόν θα βασιλεύσει κάποιος από την Αραβία για ένα χρόνο. Στις ημέρες του, με ένα νεύμα του Παντοκράτορος, θα ενωθούν τα άγια τμήματα του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού και θα δοθεί ακέραιος στον βασιλιά. Εκείνος θα τον πάρει και θα πορευθεί στην Ιερουσαλήμ. Όταν φθάσει στον τόπο του Κρανίου, θα αποθέσει με τα ίδια του τα χέρια το βασιλικό του στέμμα στην κορυφή του Σταυρού, θα τον υψώσει και θα πει: «Κύριε Ιησού Χριστέ, συμπληρώθηκαν τα χρόνια που είχες προκαθορίσει για την βασιλεία των Ρωμαίων. Δέξου το αοίδιμο και θαυμαστό δώρο Σου, και μαζί μ' αυτό και το πνεύμα μου».

Αμέσως λοιπόν θα κατεβεί από τον ουρανό άγγελος Κυρίου και θα πάρει τον τίμιο Σταυρό με το διάδημα, καθώς και την ψυχή του βασιλιά. Έτσι θα λήξει η βασιλεία των Ρωμαίων, γιατί το στήριγμά της υπήρξε ανέκαθεν για τους χριστιανούς ο τίμιος Σταυρός. Μακάριοι τότε όσοι θα φύγουν από την Πόλη εκείνη, και θα καταφύγουν στις ερημιές και τα σπήλαια.

Η συμβασιλεία

- Κατόπιν θα εμφανισθούν στην Πόλη μας τρεις νέοι, μωροί, αναιδείς και διεφθαρμένοι. Αυτοί θα βασιλεύσουν με διαβολική όμως ενέργεια θ' αρχίσουν μεταξύ τους φοβερό πόλεμο. Θα ξεκινήσει ο πρώτος, θα μπει στη Θεσσαλονίκη και θα πει: «Πόλης των Θεσσαλονικέων! Εσύ θα νικήσεις τους εχθρούς σου, γιατί είσαι καύχημα των αγίων, και σε αγίασε ο Κύριος».

Θα επιστρατεύσει στους πολίτες από επτά ετών και άνω. Θα επιστρατεύσει ακόμη τους ιερείς και μοναχούς, θα κατασκευάσει πολεμικά άρματα, θα ετοιμάσει μεγάλο στόλο και θα πορευθεί στη Ρώμη. Μπροστά στις πύλες της θα σταθεί και θα φωνάξει: «Χαίρε Ρώμη τρίρρωμη και τιμημένη! Φορείς σπαθί κοφτερό και βέλη ακονισμένα. Κράτησε σταθερά την πίστη σου και μην την αλλάξεις μέχρι τη συντέλεια και οι κάτοικοι σου θα είναι μακάριοι». Έπειτα θα επιστρατεύσει τα ξανθά γένει, και θα περιμένει τους άλλους δύο βασιλείς.

Ο δεύτερος θα επιστρατεύσει τη Μεσοποταμία και τα νησιά των Κυκλάδων (κατ' άλλη γραφή: τις κοιλάδες των νήσων). Θα επιστρατεύσει ακόμη και τους ιερείς και μοναχούς, αναμμένος από φοβερό μίσος εναντίον των άλλων δύο. Θα ξεκινήσει τότε και θα έρθει στον «ομφαλό» της γης. Λένε μερικοί ότι ο «ομφαλός» της οικουμένης είναι η Αλεξάνδρεια. Εκεί θα περιμένει τους άλλους δύο, με τους οποίους θα πολεμήσει.

Ο τρίτος θα ξεκινήσει κι αυτός από την Πόλη και θα στρατολογήσει την Καρία, Φρυγία, Ασία, Αρμενία, Γαλατία και Αραβία. Όταν φθάσει στο Σύλαιο, θα πει: «Αν και ονομάστηκες Σύλαιο, δεν θα λεηλατηθείς ούτε θα κυριευθείς από κανένα εχθρό σου». Έστερα θα συμμαχήσει μ' ένα λαό ανεξάρτητο, που δεν θα έχει δηλαδή υποταγεί ούτε σ' αυτόν ούτε στους άλλους δύο βασιλείς.

Τέλος θα συγκεντρωθούν και θα παραταχθούν και οι τρεις αντιμέτωποι, ο ένας απέναντι στον άλλον. Θα επακολουθήσει σύγκρουσις μεγάλη και φοβερή και θα κομματιαστούν όπως τα πρόβατα στο κρεοπωλείο. Οι τρεις βασιλείς θα σκοτωθούν, καθώς και όλο το στράτευμα. Το αίμα των Ρωμαίων θα κυλήσει σαν νερό ύστερα από ραγδαία βροχή. Κανείς δεν θα σωθεί. Το νερό της θαλάσσης θα ανακατευθεί με το αίμα με μήκος δώδεκα σταδίων. Οι γυναίκες θα μείνουν χήρες. Επτά γυναίκες θα ζητούν έναν άνδρα και δεν θα τον βρίσκουν, μέχρις ότου ακούσουν και έρθουν άλλοι από τα ξένα. Όσο για τους ανήλικους που θα απομείνουν, όταν ανδρωθούν, θα γίνουν από την πολλή ασωτία αναισθητοι σαν τα γουρούνια.

Μακάριοι τότε και τρισμακάριοι όσοι θα αγωνίζονται για τον Κύριο στα όρη και στα σπήλαια, γιατί δεν θα βλέπουν το κακό που θα γίνεται στον κόσμο. Αυτοί θα περιμένουν την αναμέτρηση με τον αντίχριστο. Αυτοί είναι τα άκακα πρόβατα, που θα θυσιασθούν για τον Χριστό από τον πονηρό δαίμονα, τον αντίχριστο.

Η βδελυρή βασίλισσα

- Εκείνη την εποχή, επειδή δεν θα υπάρχει άξιος άνδρας, αλλά θα είναι όλοι αποχαυνωμένοι, θα έρθει από τον Πόντο μία πονηρή και αισχρή γυναίκα και θα βασιλεύσει στη βασιλίδα των πόλεων. Αυτή θα είναι βακχεύτρια, μάγισσα και άσωτη· μ' ένα λόγο, θυγατέρα του διαβόλου.

Στις ημέρες της ο ένας θα επιβουλεύεται τον άλλον και θα γίνονται σφαγές στους δρόμους και στα σπίτια της πόλεως. Ο ισχυρότερος θα σκοτώνει τον άλλον. Ο γιος τον πατέρα, ο πατέρας τον γιο, η μητέρα την κόρη και η κόρη την μητέρα, ο αδελφός τον αδελφό και ο φίλος τον φίλο. Μεταξύ των ανθρώπων θα επικρατεί πολλή κακία και μίσος. Μέσα στις εκκλησίες θα γίνονται ασέλγειες, μοιχείες, ασωτίες, αιμομιξίες, χοροί και σατανικά τραγούδια, χλευασμοί και παιγνίδια, που ούτε είδε ούτε άκουσε άνθρωπος.

Εκείνη η ακάθαρτη βασίλισσα θα ονομάσει τον εαυτό της θεά και θα πολεμήσει τον Θεό. Θα μολύνει μάλιστα με ακαθαρσίες τα άγια θυσιαστήρια. Θα πλύνει το σώμα της και με το απόπλυμα αυτό της αισχύνης θα μολύνει όλον τον λαό. Θα αποστρέψει το πρόσωπό της από τον Θεό. Θ' αρπάξει τα τίμια σκεύη από τους ναούς, τους τίμιους σταυρούς και τις σεβάσμιες εικόνες, τα «Ευαγγέλια», τους «Αποστόλους» και κάθε ιερό βιβλίο. Κι αφού τα συγκεντρώσει σε μεγάλο σωρό, θα βάλει φωτιά και θα τα κάψει. Όσο για τις εκκλησίες, θα τις γκρεμίσει μέχρι το έδαφος. Θα ψάξει ακόμη να βρει λείψανα αγίων για να τα κάψει, αλλά δεν θα βρει, γιατί ο Θεός με άορατη δύναμη θα τα μεταφέρει αλλού. Τότε η αθλία θα συντρίψει την αγία Τράπεζα της μεγάλης εκκλησίας της του Θεού Σοφίας, και θα καταστρέψει μέσα σε αυτή το κάθε τι. Ύστερα θα στραφεί προς την ανατολή και θα πει με αυθάδεια στον Ύψιστο: «Ε, συ που σε ονομάζουν Θεό, μήπως δίστασα να εξαλείψω το πρόσωπό σου από την γη; Κοίταξε πόσα σου έκανα, κι εσύ δεν μπόρεσες να μου πειράξεις ούτε μία τρίχα. Περιμένε λίγο και θα σχίσω τον ουρανό και θα έρθω να αναμετρηθώ μαζί σου, και τότε θα δω ποιος Θεός είναι δυνατότερος και ισχυρότερος».

Αυτά θα πει η γάγγραινα και θα πράξει ακόμη χειρότερα, φτύνοντας προς τον ουρανό

και πετώντας πέτρες. Τα αισχρότερα όμως έργα της δεν θα τα αναφέρω.

Τότε ο παντοκράτωρ Κύριος θα στρέψει με θυμό το τόξο Του προς τη μεγάλη αυτή Πόλη και θ' απλώσει το χέρι Του με τρομερή δύναμη επάνω της. Θα την αδράξει γερά, θα κόψει με το δρεπάνι της δυνάμεώς Του το έδαφος, πάνω στο οποίο στηρίζεται, και θα διατάξει τα κύματα της θαλάσσης να την καταπιούν. Εκείνα θα υπακούσουν και θα ορμήσουν κι από τα δύο μέρη με καταπληκτική ταχύτητα και μεγάλη βοή. Τότε ο Κύριος θα ξεκολλήσει τη βάση της πόλεως από τη γη, και θα τη σηκώσει ψηλά στριφογυρίζοντάς την σαν μύλο, ενώ οι κάτοικοι με φρίκη πολλή θα κράζουν «αλλοίμονο». Έπειτα θα την ρήξει πάνω σ' αυτά τα κύματα, που θα την κατακλύσουν ορμητικά, θα την σκεπάσουν και θα την παρασύρουν στο φοβερό και αχανές πέλαγος.

Αυτό θα είναι, παιδί μου Επιφάνιε, το τέλος της πόλεώς μας. Και όσα σου είπα ότι θα συμβούν, είναι τα δεινά εκείνα που ονόμασε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός «αρχή ωδίνων». Μετά την καταστροφή της πόλεως αυτής θ' ακολουθήσουν τα γεγονότα της συντελείας.

Η συντέλεια του κόσμου

Επαναστάσεις του Ισραηλιτικού κράτους

- Μετά την συμπλήρωση της βασιλείας των εθνών, λένε μερικοί ότι ο Θεός θα επανασυστήσει το ισραηλιτικό κράτος, για να βασιλεύσει στη γη μέχρι το τέλος του κόσμου. Επικαλούνται μάλιστα ως μαρτυρία το ακόλουθο χωρίο του Ησαΐου: «Και έσται εν ταις εσχάτες ημέραις, αρεί Κύριος ο Θεός σημείον εν τη συμπληρώσει των εθνών επί πάντα τα πρόβατα Ιούδα, τα διεσκορπισμένα εν τοις έθνεσι και συνάξει τους απωσμένους Ισραήλ εν τη αγία πόλει Ιερουσαλήμ. Και έσται τω Ισραήλ ως τη ημέρα η εξήλθεν εκ γης Αιγύπτου» (πρβλ. ια' 12,16). Επικαλούνται επίσης και τον απόστολο Παύλο που λέει: «Όταν το πλήρωμα των εθνών ήξη, τότε πας Ισραήλ σωθήσεται» (πρβλ. Ρωμ. ια' 25,26).

Έτσι μ' ένα στόμα υποστηρίζουν αυτά, ενώ ο μάρτυς Ιππόλυτος προσθέτει πως κατά τον ερχομό του αντιχρίστου θα πλανηθούν πρώτοι οι Ιουδαίοι. Αυτό το έχει άλλωστε βεβαιώσει εκ των προτέρων και ο Χριστός, λέγοντάς τους: «Εγώ ελήλυθα εν τω ονόματι του πατρός μου, και ου λαμβάνετε με· εάν άλλος έλθη εν τω ονόματι τω ιδίω εκείνον λήψεσθε» (Ιωαν. ε' 43).

Είναι πολύ φανερό ότι θα συγκεντρώσει πάλι ο Θεός τους ισραηλίτες στην Ιερουσαλήμ και θα τους ξαναδώσει όσα είχαν και πρώτα. Και τούτο, για να ανατρέψει τη μέχρι τότε πρόφασή τους ότι η απώλειά τους οφείλεται στον διασκορπισμό. Θα μπορούσαν δηλαδή κατά την ημέρα της κρίσεως ν' απολογηθούν ως εξής στον Χριστό: «Αν μας συγκέντρωνες στην Ιερουσαλήμ και μας ξαναέδινες όσα είχαμε, τότε θα πιστεύαμε σ' εσένα, αφού δεν θα υπήρχε πια λόγος να φθονούμε τα έθνη, που προτιμήθηκαν τόσο εις βάρος μας».

Έτσι, λοιπόν, θα συναχθούν όλοι μαζί και θ' ανακτήσουν ό,τι στερήθηκαν, αλλά θα παραμείνουν στην ίδια απιστία. Και τότε πως θα σωθούν, όταν μάλιστα την ίδια εποχή θα έρθει ανάμεσά τους ο αντίχριστος και θα πιστέψουν όλοι τους σ' αυτόν,

σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου; Ο Θεός δεν ψεύδεται. «Εγώ ειμί η αλήθεια» διακηρύττει με τον μονογενή του Υιό. Με την αποκατάστασή τους λοιπόν θα στερηθούν αυτομάτως απ' αυτή τη δικαιολογία.

Λέγοντας ο απόστολος Παύλος ότι θα σωθούν, δεν εννοεί ότι θα σωθούν από την αιώνια κόλαση, αλλά από την περιπλάνησή τους τόσα χρόνια τώρα στα ξένα, και από τον ονειδισμό των άλλων λαών, και από την ανομολόγητη εντροπή. Θα συναχθούν δηλαδή στην πατρίδα τους και θα σωθούν απ' την δουλεία και τον ζυγό και τον χλευασμό που τόσα χρόνια υπέφεραν. Δεν θα σωθούν όμως από την αιώνια κόλαση. Αφού δεν τους έπεισε η θλίψης, ώστε να πιστέψουν στον Χριστό, πως θα τους πείσει η νομιζόμενη χάρις;

Ο καταποντισμός της αγια-Σοφιάς

- Πνευματικέ μου πατέρα, είπε ο Επιφάνιος, άφησε αυτά και εξήγησέ μου εκείνο που λέγεται, ότι δηλαδή η αγια-Σοφιά δεν θα καταποντισθεί μαζί με την Πόλη, αλλά θα μείνει κρεμασμένη στον αέρα από κάποια αόρατη δύναμη.

- Τι λες, παιδί μου, αποκρίθηκε ο δίκαιος. Αφού θα βυθισθεί όλη η Πόλη, πως θα σωθεί η εκκλησία; Και ποιος θα μπαίνει σ' αυτήν για να προσκυνήσει;

Μήπως ο Θεός κατοικεί σε χειροποίητους ναούς; Όχι βέβαια. Πάντως στη φήμη αυτή υπάρχει και κάτι αληθινό: Θα μείνει δηλαδή μόνο ο στύλος που βρίσκεται στην αγορά, γιατί κατέχει τους «τίμιους ήλους». Αυτός μόνο θα διασωθεί, ώστε περνώντας τα πλοία να δένουν επάνω του τα σχοινιά τους, και να θρηνούν αυτή την επτάλοφη Βαβυλώνα λέγοντας: «Αλλοίμονό μας! Η μεγάλη, η αρχαία Πόλη βυθίστηκε. Εδώ κάναμε με επιτυχία τις εμπορικές μας συναλλαγές και πλουτίζαμε». Το πένθος της θα διαρκέσει σαράντα ημέρες. Εξ αιτίας της θλίψεως των ημερών εκείνων θα δοθεί το βασίλειο στην πρεσβυτέρα Ρώμη, καθώς επίσης στο Σύλαιο και στη Θεσσαλονίκη. Αυτά θα συμβούν όταν θα πλησιάζει η συντέλεια, οπότε η κατάσταση του κόσμου θα χειροτερεύει, οι πόνοι και οι συμφορές θα πολλαπλασιάζονται.

Τα βδελυρά έθνη

- Κατά το έτος εκείνο θ' ανοίξει ο Κύριος τις πύλες των Ινδιών που έκλεισε ο βασιλιάς των Μακεδόνων Αλέξανδρος. Θα βγουν τότε απ' εκεί οι εβδομήντα δύο βασιλείς με τον λαό τους, τα λεγόμενα βδελυρά έθνη, που είναι πιο σιχαμερά από κάθε αηδία και δυσωδία. Αυτά θα διασκορπισθούν σ' όλο τον κόσμο. Θα τρώνε ζωντανούς τους ανθρώπους και θα πίνουν το αίμα τους. Θα καταβροχθίζουν επίσης με μεγάλη ηδονή μύγες, βατράχους, σκυλιά και κάθε ακαθαρσία.

Αλλοίμονο στις περιοχές, απ' όπου θα περάσουν! Αν είναι δυνατόν, Κύριε, ας μην υπάρχουν τότε Χριστιανοί! Γνωρίζω όμως ότι θα υπάρχουν.

Εκείνες τις ημέρες θα σκοτεινιάσουν, σαν να θρηνούν στον αέρα για όσα αποτροπιαστικά θα διαπράξουν εκείνα τα σιχαμερά έθνη. Ο ήλιος θα γίνει σαν αίμα,

ενώ η σελήνη κι όλα τα άστρα θα σκοτισθούν, καθώς θα τα βλέπουν επάνω στη γη να συναγωνίζονται στην ακαθαρσία. Αυτοί οι λαοί θα κατασκάψουν τη γη, θα κάνουν αποχωρητήρια τα θυσιαστήρια, και θα βάλουν τα άγια σκεύη σε ατιμωτική χρήση. Τότε όσοι θα κατοικούν στην Ασία, ας φύγουν στα νησιά των Κυκλάδων (κατ' άλλη γραφή: τις κοιλάδες των νήσων), γιατί τα ρυπαρά έθνη δεν θα πάνε εκεί, και ας πενήθουν για εξακόσιες εξήντα ημέρες.

Ο αντίχριστος

- Τότε θα σαρκωθεί απ' την φυλή του Δαν ο σατανάς, δηλαδή θα γεννηθεί ο αντίχριστος. Δεν θα γίνει όμως άνθρωπος με τη δική του δύναμη, αλλά θα του πλάση ο Θεός σκεύος αισχρό και ρυπαρό, για να εκπληρωθούν έτσι οι λόγοι των προφητών. Θ' απολυθεί λοιπόν απ' τα δεσμά, με τα οποία τον είχε δέσει ο δεσπότης Χριστός όταν κατέβηκε στον άδη, και θα μπει σ' εκείνο το σκεύος που πλάσθηκε για αυτόν. Έτσι θα γίνει άνθρωπος, θα ανδρωθεί, θα βασιλεύσει, και τότε θ' αρχίσει να δείχνει την πλάνη του καθώς λέει ο θεολόγος Ιωάννης. Έπειτα θ' αρχίσει πόλεμο με τα νησιά των Κυκλάδων (κατ' άλλη γραφή: τις κοιλάδες των νήσων). Νησιά, καθώς λέει ο Ησαΐας, είναι οι εκκλησίες που προήλθαν από τους εθνικούς (κδ' 15, με' 16, μθ' 1, ξστ' 19).

Τότε θα εμφανιστεί ο Ενώχ, που έζησε πριν την εποχή του μωσαϊκού νόμου. Θα εμφανισθεί επίσης ο Ηλίας, που έζησε κατά την διάρκεια του νόμου, καθώς και ο Ιωάννης ο θεολόγος που έζησε την εποχή της νέας χάριτος. Αυτοί θα κηρύξουν σ' όλη την οικουμένη, για τον καιρό της συντέλειας και την έλευση του πλανεμένου, καθώς επίσης και για την Δευτέρα έλευση του Σωτήρος μας Ιησού Χριστού. Θα επιτελούν μάλιστα σημεία και τέρατα.

Όσοι θελήσουν να τους σκοτώσουν ή με άλλον τρόπο να τους αδικήσουν, θα βγει φωτιά και τους κάψει. Θα ενεργούν με μεγάλη εξουσία και θα ελέγξουν τον αντίχριστο. Θα φονευθούν όμως απ' αυτόν στην Ιερουσαλήμ και τα σώματά τους θα αφεθούν άταφα στη μέση της πόλεως. Εκεί θα συγκεντρωθούν οι κάτοικοι και θα τους περιγελούν σαν απροστάτευτους (πρβλ. Αποκ. ια' 5-10).

Τα άγια σώματά τους θα μείνουν τρεις ολόκληρες ημέρες στην πλατεία. Κατά τη μέση της τετάρτης ημέρας θα κατεβεί από τον ουρανό ένα περιστέρι λαμπρό σαν αστραπή. Αυτό θα περπατήσει επάνω τους και θα τους δώσει ζωή. Τότε οι άγιοι θα δυναμώσουν και θα σηκωθούν όρθιοι, κι όσοι τους δουν, πολύ θα τρομάζουν. Εκείνη τη στιγμή θ' ακουσθεί φωνή από τον ουρανό που θα λέει: «Ανεβείτε, φίλοι μου, κοντά μου». Αμέσως θα κατεβεί ένα σύννεφο, που θα τους σηκώσει και θα τους εγκαταστήσει στον παράδεισο (πρβλ. Αποκ. ια' 9-13).

Εκείνος ο πλανεμένος και μάταιος, ο αντίχριστος, θα ταλαιπωρήσει υπερβολικά τους χριστιανούς της εποχής του μέχρι την τελευταία τους αναπνοή με θλίψεις και φοβερές τιμωρίες. Όποιος δεν πλανηθεί και δεν πιστέψει σ' αυτόν, θ' αναδειχθεί εκλεκτός και άξιος φίλος του Χριστού. Όλοι βεβαίως οι άγιοι είναι μακάριοι. Τρισμακάριοι όμως θα είναι όσοι μαρτυρήσουν την εποχή του αντιχρίστου. Θα τους περιμένει παντοτινά υπερβολική δόξα και αγαλλίασις.

Θ' ακολουθήσει τότε φοβερός πόλεμος μεταξύ του αντιχρίστου και του Δεσπότη Χριστού. Μόλις δηλαδή αντιληφθεί ο αντίχριστος ότι ο κόσμος πλησιάζει στο τέλος του, θα κάνει μανιασμένος αντίπραξη στον ουρανό: θα ρίξει αστραπές και βροντές και θα κάνει τέτοιους κτύπους, ώστε από τον ήχο της βοής να δονείται το σύμπαν και να αντηχεί φοβερά. Ποιος τότε, παιδί μου, δεν θα φοβηθεί και δεν θα φρίξει; Μακάριοι θα είναι, όπως είπα προηγουμένως, εκείνοι, των οποίων δεν θα κλονισθεί η πίστις στον Χριστό, τον αληθινό Θεό μας, που σαρκώθηκε και γεννήθηκε απ' την αγία παρθένο Μαρία. Μακάριοι επίσης εκείνοι που θα πεθάνουν για την αγάπη του Χριστού και θα ελέγξουν θαρρετά τον δράκοντα και την πλάνη του. Μακάριοι όσοι θα υψώσουν το ανάστημά τους εναντίον του και θα ελέγξουν με γενναιότητα τα ατοπήματά του....

Αυτά έλεγε ο μακάριος, ενώ ο Επιφάνιος θρηνούσε από τα βάθη της ψυχής του ακούγοντας όσα επρόκειτο να συμβούν στην οικουμένη. Έπειτα ρώτησε τον όσιο:

- Πες μου, σε παρακαλώ πως θα εξαλειφθούν οι άνθρωποι από τη γη και πως θα γίνει η ανάστασις;

- Άλλους, παιδί μου, θα σκοτώσουν τα βδελυρά έθνη, άλλοι θα θανατωθούν στους πυκνούς πολέμους, ενώ άλλους θα εξολοθρεύσει ο αντίχριστος. Σε όσους θα πιστέψουν και θα προσκυνήσουν τον αντίχριστο, θα στείλει ο Κύριος, σύμφωνα με την προφητεία του Ιεζεκιήλ, φτερωτά θηρία που θα έχουν στην ουρά τους βούκεντρα γεμάτα δηλητήριο. Όσοι λοιπόν δεν θα έχουν στα μέτωπά τους σώα και ακέραιη τη σφραγίδα του Χριστού, θα δοκιμάσουν φρικτό θάνατο απ' το κεντρί και το δηλητήριο των θηρίων. Τότε οι άγιοι που διεφύλαξαν με πολύ αγώνα τη σφραγίδα του Χριστού ακέραιη, θα μεταναστεύσουν στα βουνά και στις ερημιές. Ο Κύριος όμως με την θεϊκή του δύναμη θα τους συγκεντρώσει στην αγία πόλη της Σιών. Αυτοί είναι όσοι έχουν γραφεί στο βιβλίο της ζωής

Όταν ο αντίχριστος νικηθεί και οδηγηθεί αιχμάλωτος μαζί με τους άλλους δαίμονες στο κριτήριο και δικασθεί για τις ψυχές που οδήγησε στην απώλεια, τότε θα σαλπίζει η σάλπιγγα και οι νεκροί θ' αναστηθούν άφθαρτοι. Έπειτα όσοι θα έχουν απομείνει ζωντανοί την ώρα της δευτέρας παρουσίας, θα γίνουν, καθώς είπε ο Παύλος, εν ριπή οφθαλμού από φθαρτοί άφθαρτοι και θα αρπαγούν μαζί με τους αναστημένους νεκρούς μέσα σε νεφέλες, για να προϋπαντήσουν τον Κύριο στον αέρα (Α' Θεσ. δ' 17).

Όποιος λοιπόν δη τα βδελυρά έθνη να έρχονται στον κόσμο, ας γνωρίζει πως όλα, όσα πρόκειται να συμβούν, βρίσκονται «επί θύραις», και πως ο Κριτής έρχεται για να αποδώσει στον καθένα σύμφωνα με τα έργα του.

Αυτά είπε ο μακάριος Ανδρέας στον Επιφάνιο παρούσης και της ταπεινότητός μου. Έτσι μείναμε ξάγρυπνοι όλη την νύχτα. Όταν χτύπησε το ξυλοσήμαντρο, ξεκίνησε ο Επιφάνιος για την εκκλησία, ενώ ο μακάριος Ανδρέας έμεινε στο σπίτι προσευχόμενος.

Πηγή: βίος του οσίου Ανδρέου του δια Χριστόν σαλού, εκδ. Ιεράς Μονής Παρακλήτου